



Dr. பரமநாதன் விக்கினேஸ்வரா
திரைப்படம்...

புத்திரம்

மட்டு வண்டிச்சவரியும்
தமிழர் மரபும்

பாலசுமார்



அனாமிகா
வெளியீடு

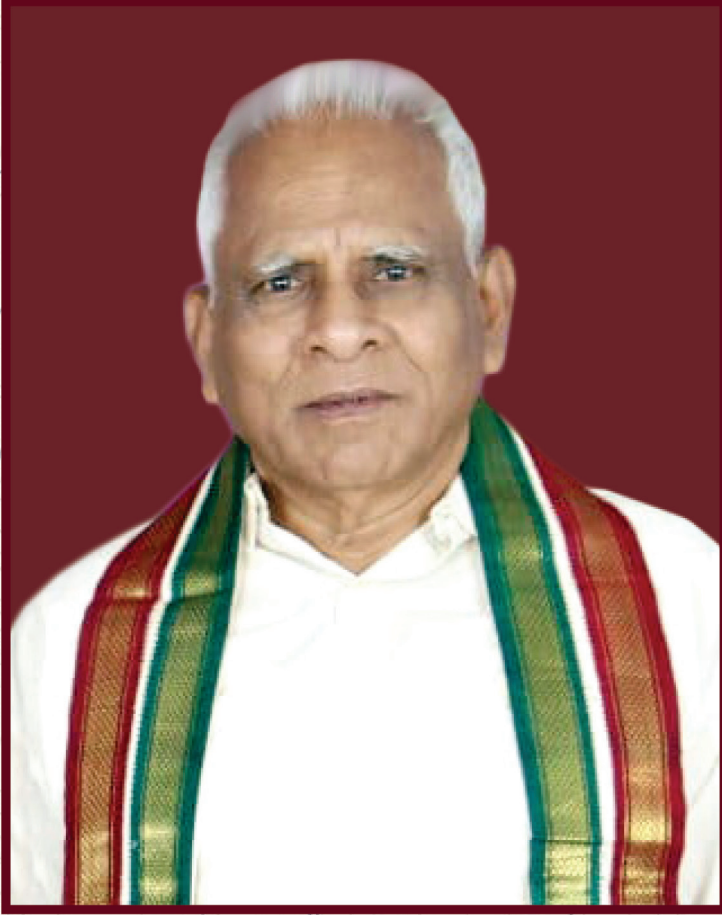
**ஈழத்தில் மாட்டு வண்டிச் சவாரியும்
தமிழர் மரபும்...**

தொகுப்பு
பால சுருமார்

Dr. பரமநாதன் விக்கினேஸ்வரா
நினைவாக வெளிவரும் நூல்

நூற்தரவு

- நூல் : ஈழத்தில் மாட்டு வண்டிச் சவாரியும் தமிழர் மரபும்
(Dr. பரமநாதன் விக்கிணேஸ்வரா நினைவாக..)
- தொகுப்பு : பால சுருமார்
- வெளியீடு : அனாமிகா பதிப்பகம், மட்டக்களப்பு
- வடிவமைப்பு, அச்சுப்பதிப்பு : வணசிங்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.
- பக்கங்கள் : 48
- வெளியீட்டில் உதவி : மகுடம். வி. மைக்கல்கொலின்



யாழ்- கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதியை பிறப்பிடமாகவும்,
யாழ் - நீராவியடி பிறவுண் வீதியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

சுன்னாகம் புகழ்

Dr. பரமநாதன் விக்கினேஸ்வரா

நினைவாக வெளிவரும் நூல்

மண்ணில்
13.11.1930

விண்ணில்
22.02.2022



எம் உயிராகி....
எம் மூச்சாகி....
எம் மொழியாகி...
எமக்கு எல்லாமாகிய...
எங்கள் இனிய அப்பா!



நாடூத் தாிழர் பண்பாட்டில் மாட்டு வண்டிச் சவாரி

தாிழர் நாசரிக வரலாற்றில் மாடு மிக முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளமையை நாம் வரலாற்றின் வழியில் காண முடியும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஆ நிரை கவர்தல் என்பது ஒரு நாட்டின் படையெடுப்பில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததை உணர்த்தி நிற்கின்றமை இங்கு மனம் கொள்ளத் தக்கது. நிரை கவர்தல் என்பது தனித் திணையாகவே சொல்லப்படுகிறது.

வெட்சித் திணை நிரை கவர்தலின் பொருளாய் விரிகிறது

“படை இயங்கு அரவம், பாக்கத்து விரிச்சி,
புடை கெடப் போகிய செலவே, புடை கெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே, வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை, முற்றியே
ஊர் கொலை, ஆ கோள், பூசல் மாற்றே,
நோய் இன்று உய்த்தல், நுவல்வழித் தோற்றம்,
தந்து நிரை, பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை, என

வந்த ஈரெழ் வகையிற்று ஆகும்”

என தொல்காப்பியம் வெட்சித் திணை பற்றி விளக்கும்.

ஏறு தழுவதல் எனும் தமிழரின் வீர விளையாட்டு இன்று வரை பல்வேறு வடிவங்களில் தொடர்வதை நாம் காணலாம் எருதை அடக்கி இளைஞர்கள் தம் வீரத்தை நிரூபித்து திருமணம் செய்தமையை சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணலாம்.

கலித்தொகை ஏறு தழுவதல் பற்றி இப்படிக் கூறுகிறது.

“கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவானை மறுமையும்

புல்லாளே ஆய மகள்.

அஞ்சார் கொலை ஏறு கொள்பவர்

அல்லாத நெஞ்சிலார் தோய்ப்பதற்கு அரிய

உயிர்துறந்து நைவாரா ஆய மகள் தோள்”

தமிழகத்தில் எண்பத்தியேழு வகையான நாட்டு மாடுகள் இருந்ததாக காளை வளர்ப்போர் கூறுகிறார்கள் - அவை

அத்தக்கருப்பன், அழுக்கு மறையன், ஆணறிகாலன், ஆளைவெறிச்சான், ஆனைச் சொறியன், கட்டைக்காளை, கருமறையான், கட்டைக்காரி, கட்டுக்கொம்பன், கட்டைவால் கூளை, கருமறைக்காளை, கண்ணன் மயிலை, கத்திக்கொம்பன், கள்ளக்காடன், கள்ளக்காளை, கட்டைக்கொம்பன், கருங்கூழை, கழிற்வாய்வெறியன், கழற்ச்சிக்கண்ணன், கருப்பன், காரிக்காளை, காற்சிலம்பன், காராம்பசு, குட்டைச்செவியன், குண்டுக்கண்ணன், குட்டை நரம்பன், குத்துக்குளம்பன், குள்ளச்சிவப்பன், கூழைவாலன், கூடுகொம்பன், கூழைசிவலை, கொட்டைப் பாக்கன், கொண்டைத்தலையன், ஏரிச்சுழியன், ஏறுவாலன், நாரைக்கழுத்தன், நெட்டைக்கொம்பன், படப்புபிடுங்கி, படலைக்கொம்பன், பட்டிக்காளை, பனங்காய்மயிலை, பசங்கழுத்தான், பால்வெள்ளை, பொட்டைக்கண்ணன், பொங்குவாயன், போருக்காளை, மட்டை கொலம்பன், மஞ்சள் வாலன், மறைச்சிவலை, மஞ்சலிவாலன், மஞ்சமயிலை, மயிலை, மேகவண்ணன், முறிக் கொம்பன், முட்டிக்காலன், முரிகாளை, சங்குவண்ணன், செம்மறைக்காளை, செவலை எருது, செம்மறையன், செந்தாழைவயிரன்,

சொறியன், தளப்பன், தல்லயன் காளை, தறிகொம்பன், துடைசேர்கூழை, தூங்கச்செழியன், வட்டப்புல்லை, வட்டச்செவியன், வளைக்கொம்பன், வள்ளிக்கொம்பன், வர்ணக்காளை, வட்டக்கரியன், வெள்ளைக்காளை, வெள்ளைக்குடும்பன், வெள்ளைக்கண்ணன், வெள்ளைப்போரான், மயிலைக்காளை, வெள்ளை, கழுத்திகாபிள்ளை, கருக்கா மயிலை, பணங்காரி, சந்தனப்பிள்ளை, செம்பூத்துக்காரி, காரிமாடு, புலிகுளம் ஆகியவை அந்தக் காளைகளாகும்.

இவற்றில் பெரும்பாலானவை ஈழத்திலும் இருந்ததாக செவி வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

காளை மாடுகளை அடக்கி வெற்றி கொள்ளல் தமிழர் பண்பாட்டில் தொடர்ந்து வருகின்ற ஒரு வீர விளையாட்டு. தமிழ் நாட்டில் அது பெரும் கொண்டாட்டமாக இன்று வரை தொடர்வதை நாம் காணலாம்.

காளை மாடுகள் தமிழ் மரபில் முக்கிய இடம் வகித்தமையும் ஈழத் தமிழர்களது பண்பாட்டு வெளியில் காளை மாட்டுச் சவாரி முக்கிய இடம் வகித்தமையும் அது அண்மைக் காலம் வரை தொடர்வதையும் நாம் காணலாம்.

ஈழத்தில் தமிழர் வாழும் வடக்கு கிழக்கு தாயகப் பிரதேசங்கள் காளைகள் வளர்ப்பில் பாரம்பரியமான முறைகளைக் கையாண்டு வந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது. மாடுகளை வளர்க்கும் இடங்கள் ஊர்கள் தோறும் சிறிய தாய் பட்டி என அழைக்கப்பட்டாலும் பெரிய அளவில் மேச்சல் தரைகளை அண்டி தாவளங்கள் அமைத்து மாடு வளர்ப்பில் ஈடுபட்டமையை நாம் அறிகிறோம். கிழக்கில் மாவலிக்கரையை அண்டிய திருகோணமலைக்கும் மட்டக்களப்புக்கும் எல்லையாய் அமைந்த கொம்மணாச்சி, வட மாகாணத்துக்கும் கிழக்கு மாகாணத்துக்கும் எல்லையாய் அமைந்த கொக்கிளாய் மிகப் பிரபலமானவையாகும். இவற்றைவிட முல்லைத்தீவு மன்னம்பிட்டி, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு படுவான் கரை, தம்பலகாமம், கொட்டியாரம் ஆகிய இடங்களிலும் சிறிய தாவளங்கள் இருந்தமையும் நக்கு கிடைக்கும் தகவல்கள் சொல்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களது கலாசார மரபில் மாட்டு வண்டிச் சவாரி முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளமையை, அண்மைக்கால நிகழ்வுகள்

வரை தொடர்ந்து வருவதை நம்மால் அறிய முடிகிறது. ஏறு தழுவுதல் தமிழ் நாட்டின் வீர விளையாட்டு என்றால் ஈழத் தமிழர்களின் வீர விளையாட்டாக மாட்டு வண்டிச் சவாரி அமைகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்லாது. மூல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆக்கிய இடங்களிலும் மாட்டு வண்டிச் சவாரி காலம் காலமாக தொடர்வதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

2021 வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற மாட்டு வண்டிச் சவாரி பார்க்க போயிருந்த ஈழத்தின் இடதுசாரி சிந்தனையாளர் தோழர் முத்துலிங்கம் அவர்களின் மகள் சுதர்சினி முத்துலிங்கம் தன்னுடைய கட்டுரையொன்றில் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவருக்கு எப்படியும் 70வயதிற்கு மேலிருக்கும். வயதானாலும் அவருடைய பேச்சும், ஸ்டைலும் மிகவும் கம்பீரமாகத் தான் இருந்தது. “இந்த சவாரி பற்றி எங்களுக்கு சொல்லுவிங்களா” என்று கேட்க, உடனே சம்மதித்து விட்டார். பச்சைப் புல்வெளியில் கூடவே நானும் அமர்ந்து கதை கேட்கத் தொடங்கினேன்.

“நான் சின்னத்தம்பி மகேந்திரம், அளவெட்டில இருக்கிறேன். 1970ம் ஆண்டு வண்டில்ல ஏறினான். எங்கட அப்பாட்ட முந்தி மாட்டு வண்டி இருந்தது. அதால எனக்கு சின்ன வயசில இருந்தே மாட்டு வண்டில்ல சரியான விருப்பம். முதன் முதல்ல மான்பாஞ்சான்வெளில தான் மாட்டு வண்டி சவாரி ஓடத் தொடங்கினான், ஆனா அதில நான் வின் பண்ணேல்ல” என அவர் தொடர்ந்து கொண்டே சென்றார்.

“இந்த இடம் வட்டுக்கோட்டை கொத்துத் தரவை, விவசாயம் செய்யிறவையும் மாட்டுவண்டி சவாரிக்கற ஆட்களும் சேர்ந்து தான் இங்க மாட்டுவண்டிச் சவாரிய நடத்தினம். கண்டபடி யாரும் சவாரி நடத்த ஏலாது. அதுக்காக நடைமுறைகள் இருக்கு. சவாரி சங்கத்தில இல்லையெண்டா விவசாயக் கந்தோர்ல இல்லையெண்டா கிராமசேவையாளரிட்ட, காசு கட்டி பதிஞ்சு தான் சவாரிய நடத்தலாம். இதில பங்குபற்றுற ஆட்கள் நுழைவுக் கட்டணமா ஆயிரம் ரூபா கட்ட வேணும்” என சுவாரசியமாகத் தொடர்ந்தார்.

பெரியசெங்காரி, சின்னச்செங்காரி, வடக்கன் மாடுகள் என

பலவகை இன மாடுகள் இருக்கின்றன. மாடு வளர்ப்பென்பது அவ்வளவு சுலபமானதல்ல, அதிலும் சவாரி மாடுகளைப் பராமரிக்க தனிப்பலமே வேண்டும். நெல்லு, அறுகம்புல்லு போன்ற தீவனங்கள் தான் முன்னைய காலத்தில் மாடுகளிற்கு உண்ணக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இப்போது மாஸ் தான் வைக்கின்றார்கள். அறுகம்புல்லிற்கும் நெல்லிற்கும் தான் மாடுகள் விரைந்து ஓடும். சவாரிக்கு மாடுகளைத் தயார் செய்ய வேண்டுமெனின் அதற்குப் பலவகையான விடயங்களைச் செய்ய வேண்டும். மாட்டைக் குளிக்க வைத்து விட்டு அதனை நன்றாகத் துணியால் துவட்டி விட வேண்டும். வாரத்தில் ஒரு நாளேனும் அதிகளவான தூரம் (5km/6km) மாட்டை விரட்ட வேண்டும். அத்துடன் கடலில் நீந்தச் செய்யவும் வேண்டும்.

மாடுகளின் பலம் தான் சவாரியின் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கும் என்பதனால் மாட்டின் மீதான கரிசனை என்பது அவ்வளவு முக்கியம் என விவரித்தார் மகேந்திரம் ஐயா.

பல பிரிவுகளாய் ஏன் போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன என அப்போது தெரிந்து கொண்டேன். சிறு கன்றுகள் அல்லது பல உடைக்காத கன்றுகள் (இரண்டு மாத கன்றுகள்) 'உ' என்ற குழுவில் அடங்குமாம், மற்றையவை வளர்ந்த, பெரிய மாடுகள் வரிசைக்குள் அடக்கப்பட்டு பிரித்துப் பிரித்துப் போட்டிகள் நடாத்தப்படும். மற்றும் வெவ்வேறு இடங்களைச் சேர்ந்த மாடுகளும் இதில் கலந்து கொள்ள முடியும்.

வீரவிளையாட்டுக்கள் என்கின்ற போது அதில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவது வழமையே. அதுபோன்று இந்த மாட்டுவண்டிச் சவாரியிலும் கூட, பக்கச்சாவி கழன்று, ஒரு மாடு மற்றொரு மாட்டுடன் மோதுகின்ற போது விபத்துக்கள் ஏற்படும். கைகாலில் காயங்கள் உண்டாகுவதுடன், எப்போதாவது ஒரு சில இறப்புக்கள் கூட ஏற்படும்.

பெரிய கடைகள் வைத்திருப்பவர்கள் மற்றும் நன்கொடை கொடுப்பவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு நிதி திரட்டப்படாதவிடத்து போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்களிடமிருந்து பெறப்படும் நுழைவுக் கட்டணத்திலிருந்து பரிசுகளை வாங்குவர். வெற்றிக்கு உகந்த பரிசும், பாராட்டும் கூட இங்கு குறைவின்றிக் கொடுக்கப்படுகின்றது.

‘ஐயா உங்களப் பற்றியும் பிள்ளையளுக்கு சொல்லுங்கோவன்’ என ஒருவர் கூற, தனது ஆட்காட்டி விரலால் நெற்றியில் தட்டிக் கொண்டு, உதட்டோரம் தவழ்ந்த புன்னகையுடன், “1970 ஆம் ஆண்டு மான்பாஞ்சான்வெளில், மாதகல் விவசாயச் சங்கம் நடத்தின மாட்டுவண்டிச் சவாரி மாட்டில் ஏறத் தொடங்கினன். 40 வருசத்துக்கும் மேல இண்டைக்கும் மாட்டுவண்டிச் சவாரி பங்குபற்றுறன். எனக்கு இதில இருக்கிற விருப்பமும் என்ர மாடுகளின்ர பலமும் தான் இதுக்கெல்லாம் காரணம்.

யாழ்ப்பாண மாடுகள் வன்னி, மன்னார் எண்டு போய் ஓடுறதும், அந்த மாடுகள் இஞ்ச வந்து ஓடுறதும் வழக்கமாயிருந்தது. அச்சவேலி, நீர்வேலி, மான்பாஞ்சான்வெளி, வட்டுக்கோட்டை, கீரிமலை கருகம்பளை, வட்டக்கச்சி, விசுவமடு, பூநகரி எண்டு கன இடங்களில முதலிடம் கிடைச்சது. நிறைய பரிசுகளும் கிடைச்சது, இண்டைக்கும் எல்லாம் வீட்டில கிடக்குது.

இப்ப எப்பவாவது இருந்திட்டு தான் என்ர மாடுகள் ஓட விடுறனான், வயசாகிப் போச்செல்லோ’ என்று என்னைப் பார்த்து சிரித்தார்.

நாங்கள் விடைபெற வேண்டிய நேரமும் வந்துவிட்டது. உங்களை சந்திக்க இன்னொரு நாள் வருகின்றேன் என அவரிடமிருந்து விடைபெற்று, வண்டியையும் அது ஓடும் வேகத்தையும் பிரமிப்புடன் பார்த்தபடி. அந்த தரைவை வீதியால் வீட்டிற்கு திரும்புகிறேன்.

ஈழத்தில் தமிழர் மரபுரிமைகள் பற்றியதான சிந்தனையும் செயல்பாடுகளும் அண்மைக் காலமாக அதிகரித்துள்ள சூழ்நிலையில் கல்வியாளர்களும் மாட்டுவண்டிச் சவாரி போன்ற நம் பாரம்பரியமான விடயங்களில் அக்கறை செலுத்துகின்றனர் அந்த வகையில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக ஊடகத்துறை மாணவியான துலக்சா தனது கட்டுரையொன்றில் இப்படிக் கூறுகிறார்

“இலங்கையில் தமிழர்களுக்கே உரித்தான பாரம்பரியம் மிக்க விளையாட்டுக்களில் ஒன்றாக மாட்டு வண்டிச் சவாரி விளங்குகின்றது. அது ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் தற்காலப் பகுதி வரையில் சிறந்ததொரு வீர விளையாட்டாகவும் சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை அனைவராலும் விரும்பிப் இரசிக்கப்படும் விளையாட்டாகவும் காணப்படுகின்றது.

மாட்டு வண்டிச் சவாரி தமிழர்களின் பண்பாட்டை ஒருபுறம் அடையாளங் காட்டி நிற்க, மறுபுறம் விவசாயத்தின் முதுகெலும்பான தரமான காளைகளை வளர்க்கும் கால்நடை வளர்ப்பின் முக்கிய உந்து சக்தியாகவும் அது காணப்படுகின்றது.

இது ஒரு வீர விளையாட்டு என்ற காரணத்தினால் சவாரி வண்டியில் பூட்டப்படும் காளை மாடுகளும் கம்பீரமும், வீரமும் மிக்கவையாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. சவாரிக்கான மாடுகள் அவற்றின் பிறப்பிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றன.

காளை மாட்டின் வால், கால்கள், கொம்பு, கண் என்பவற்றினை அவதானித்தே குறித்த காளை சவாரிக்கு ஏற்றதா எனத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. சவாரிவண்டில் மாட்டிற்கு பல உபசரணைகள் செய்து பக்குவமாகக் கவனிப்பது ஊரவர்களின் வழமையாகும்.

சவாரி வண்டிலானது அதிக பாரம் இல்லாமல் இருப்பதுடன் உறுதியாகவும் பலமாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்தவகையில், வண்டில்கள் பாலை, முதிரை போன்ற வைர மரங்களால் உருவாக்கப்படுகின்றன. வண்டில் சில்லுகளைப் பூவரசு மரத்தில் உருவாக்கி உலோக வளையம் பூட்டுவர். வண்டிலானது பொதுவாக ஏழேகால் அடி முதல் ஒன்பதரை அடி வரையான சுற்றுக்கள் கொண்டதாக அமைக்கப்படுகின்றது. ஒரு சுற்று என்பது வண்டிச் சில்லின் சுற்றளவினைக் குறிக்கின்றது.

சவாரி நடைபெறும் இடமானது சவாரித்திடல் எனும் பெயரினைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது. சவாரி வண்டில்கள் ஓடக்கூடிய வெளியையும் அதற்கேற்ற நில அமைப்பையும் கொண்டுள்ள பகுதிகளே சவாரித்திடல்களாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக மாட்டு வண்டிச் சவாரியானது நான்கு பிரிவுகளாக நடைபெறும். இதிலே முதற் பிரிவில் நல்ல தரமான காளைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறே அடுத்தடுத்த பிரிவுகளிலும் காளைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இறுதியான பிரிவில் இளங்கன்றுகள் பெரும்பாலும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. இவை பொதுவாக 3,4 வருடக் கன்றுகளாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சவாரி ஓட்டமானது 400மீற்றர் முதல் 500மீற்றர் அளவில் நடைபெறுகின்றது. பெரும்பாலும் சவாரிக்கான மாடுகள் சவாரி நடைபெறும் தினத்திற்கு முன்னைய நாளன்று சவாரித் திடலிலே ஓட விடப்பட்டு, அத்தரைக்குப் பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றன.



மாட்டு வண்டில் சவாரியைப் பொழுதுபோக்காக மாத்திரமன்றித் தொழிலாகவும் செய்தவர்கள் பலருளர். அவ்வாறு மாட்டுவண்டிச் சவாரித் தொழிலில் ஈடுபடுவோரை 'சவாரி' என்றே அடைமொழிவைத்து அழைப்பதும் பழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. சவாரி வண்டியில் ஆசனப் பலகையில் இருந்து மாடுகளை சுறுசுறுப்பாக அவர் வழி நடத்திச் செல்லுவார்.

முன்னைய காலப்பகுதிகளில் யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் பிரபலமான சவாரி ஓட்டுநர்களாக அளவெட்டி சிவஞானம், சவாரிக்கார வன்னித்தம்பி, பண்டத்தரிப்பு தங்கராஜா, சவாரிக்கார சபாபதி, சிதம்பரப்பிள்ளை, கரவெட்டி இளையாம்பி போன்றவர்கள் காணப்பட்டனர்.

சிறு வயதிலிருந்தே சவாரிக்குப் பழக்கும் கன்றினை உடன்பிறப்பாகவும், உறவாகவும் எண்ணி வளர்ப்பது சவாரிவிடுவோரின உயரிய குணமாகும். சவாரி விடுவோரிடம் கேட்டால் சவாரிக் கன்றினை வளர்ப்பது ஒரு குழந்தையை வளர்த்தெடுப்பது போலவாகும் என்பார்கள்.

சவாரி வண்டியின்கள் வைத்திருப்போர் மாடுகளிடம் மிகுந்த பாசம்

வைத்திருப்பது அவர்களின் ஒவ்வோர் செயல்களிலும் எதிரொலிக்கும். மாடுகளை 'வாடா', 'திருப்படா' என்று செல்லமாக அதட்டுவார்கள். 'இஞ்சாய்' என்றே விளிப்பார்கள்.

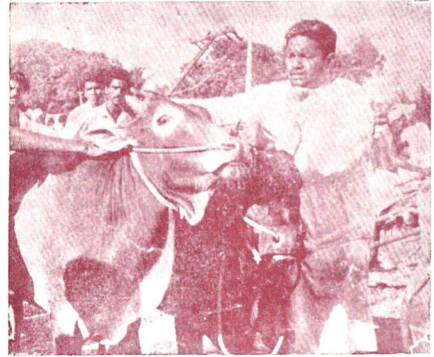
மாட்டுவண்டிச் சவாரியானது ஒரு இடத்தில் நடக்கப்போகின்றது என்றால், அது அனைவருக்கும் பெரும்பாலும் ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆரம்பகாலங்களில் இந்தப்போட்டியானது நீர்வேலி சவாரித்திடல், முல்லைத்தீவு மாவட்டம் வவுனிக்குளம், முழங்காவில், கிளிநொச்சி, மன்னார், கரவெட்டி, ஆவரங்கால் போன்ற இடங்களில் பெரும்பாலும் நடைபெறுவது வழக்கமாக இருந்தது.

சவாரிக்கென்று சங்கம் அமைக்கப் பெற்றும் காணப்படுகின்றமை இன்னுமொரு சவாரிசியமான விடயமாகும். இந்தச் சங்கத்தில் ஒவ்வொரு சோடிக் காளைக்கும் சவாரி விடுபவர் ரூபா ஆயிரம் பணத்தினைச் செலுத்தி உறுப்பினராதல் வேண்டும்.

அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக, போட்டி நடைபெறும் சமயங்களில் மக்களின் பாதுகாப்பு கருதி சவாரி ஓடும் இருபுறங்களிலும் கட்டைகள், கயிறுகள் போன்றவற்றினை நட்டுப் பாதுகாப்பு உறுதிப்படுத்தப்படும்.

பொதுவாகப் போட்டியின் போது முதலாவதாக வரும் காளைமாடுகளுக்கு தங்கப்பதக்கம் வழங்குவது வழமையாக இருந்தது. இவை மட்டுமன்றி, அந்தகாளைக்கான மரியாதையும் வெகுவாகக் காணப்படும். மேலும், ஆறுதல் பரிசுகளாகக் குத்துவிளக்கு, மணிக் கூடு போன்றனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

தினகரன் பத்திரிகை நிறுவனமானது போருக்கு முன்னைய காலப்பகுதியில் வருடாவருடம் யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளிப் பகுதியில் சவாரிப் போட்டி நடத்துவதை வழக்கமாக



வெற்றிபெற்ற காளைகளுடன்
போட்டி அமைப்பாளர் இ. இளையதம்பி

கொண்டிருந்தது. இந்தப் போட்டியின்போது பங்குபற்றும் அனைவரையும் ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் தினகரன் பத்திரிகை நிறுவனமானது துவிச்சக்கரவண்டிகளை வழங்கிக் கௌரவிப்பது வழமை.

மாட்டுவண்டிச் சவாரியானது எந்தளவிற்கு வேடிக்கையும் சுவாரசியமாகவும் உள்ளதோ அதேபோல விபத்துக்கள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. பெருமளவில் மக்களின் அவதானம் இன்மையால் இத்தகைய விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.



சில சந்தர்ப்பங்களில் காளைகள் நேராக ஓடாமல் குறுக்காகக் கயிறுகளுடன் மோதும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

வண்டில்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று பிணைக்கப்பட்டு சில்லுகள் உடைவதன் மூலமாகவும் விபத்துக்கள் நடைபெறும். சில வேளைகளில் போட்டியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இடையில் ஏதேனும் முரண்பாடுகள் வரும்போதும் விபத்துகள் ஏற்படும் அல்லது வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு.

சவாரிப் போட்டியின் போது மாடுகள் வேகமாக ஓட வேண்டும் என்றநோக்கில் அவற்றைத் துன்புறுத்துவதும் இச்சவாரிப் போட்டிகளின் மறுபக்கங்களில் ஒன்றாகும். துவரந்தடியில் ஆணியினை ஏற்றி அதன் மூலமாக குத்தும்போது மாடுகள் அந்த வேதனையில் வேகமாக ஓட வைக்கப்படுவதை சிலர் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளமை எவ்வகையிலும் ஏற்கப்படாத ஒன்றேயாகும்.

எவ்வாறிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்த நோக்கில் மாட்டுவண்டிச் சவாரி இன்றளவும் தன் பிரபல்யத்தை இழந்துவிடவில்லை என்பது கண்கூடு. இந்த சவாரியானது முன்னைய காலப்பகுதியோடு ஒப்பிடும் போது தற்காலப் பகுதியில் குறைவான அளவிலே நடைபெற்று வந்தாலும், தமிழர்

மரபுரிமைகள் பேணப்படும் விடயத்தில் அதன் சிறப்புரிமை இன்னும் மங்கிவிடவில்லை என்றே கூறலாம்”

க.பிரபா தனது மடத்து வாசல் பிள்ளையாரடி எனும் இணைய தளத்தில் நாம் இங்கு பேசுகின்ற விடயங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் தகவல்கள் இணைந்து வருகின்றன.யாழ்ப்பாணத்துக்கு வடக்கன் மாடுகள் கொண்டு வந்த வரலாறு பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“இந்த நேரத்தில் மாட்டு வண்டியில் பூட்டப்படும் மாடுகள் தருவிக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் சொல்லவேண்டும். வடக்கன் மாடுகள் என்றவகை மாடுகளே இதற்கெனத்தனித்துவமான பாவனையில் இருந்தவை. வடக்கன் மாடுகள் என்ற பதம் வரக்காரணம் ஈழத்தின் வடக்கே உள்ள இந்தியாவிலிருந்து தான் இவை முன்னர் தருவிக்கப்பட்டவை. இது பற்றி மேலதிக விபரங்களை நான் தேடியபோது சிட்னியில் தற்போது வாழும் வல்வெட்டித்துறைச் சேர்ந்த இ.சிவகுரு தாத்தா தந்த தகவல்களின் படி 1940 களின் தான் சின்னப்பையனாக இருந்த காலப் பகுதியில் பெரியோர்கள் சொன்ன கூற்றுப் படி வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, காங்கேசன் துறை போன்ற இறங்கு துறைகள் ஈழத்தின் பாரிய துறைமுகங்களாக விளங்கியவையாம். இந்த இறங்குதுறைகளுக்கே 40 களுக்கு முந்திய காலகட்டத்தில் இப்படியான தமிழ்நாட்டிலிருந்து மாடு தருவிக்கும் முறைமை இருந்ததாகச் சொல்லுகின்றார்.

சலங்கு என்ற பாய்மரக்கப்பல்கள் உதவியுடன் ஈடுபட்ட இந்த இறக்குமதி வர்த்தகம் வல்வெட்டித்துறையில் காற்றடிக்கின்ற காலத்தில், இறக்குமதியாகும் பொருட்களோடு ஊர்காவற்துறைத் துறைமுகத்தில் பாதுகாப்புக்காகக் கட்டிவிடும் பழக்கம் இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. இப்படி ஊர்காவற்துறைக்கு மாற்றலாகும் முறைமை “ஒதுக்கான இடம்” தேடிப் போவது என்று சொல்லப்பட்டுவந்தது.

தில்லைச்சிவனின் “அந்தக் காலக்கதைகள்” என்ற நூலை தட்டிப்பார்த்தேன். 1928 ஆம் ஆண்டு சரவணை என்ற தீவுப்பகுதியில் பிறந்த அவரின் பிள்ளைப்பிராய நினைவுப் பதிவாக இருக்கும் அந்நூலில் இப்படிக்கூறுகின்றார்.

“அப்பொழுதுதான் புதிதாக வாங்கிக் கொண்டுவந்த இரண்டு

வடக்கன்மாட்டுகாளைகள். ஊர்காவந்துறையில் உள்ள மாட்டுகாலைக்கு இந்தியாவில் இருந்து கப்பலில் இருந்து வந்து இறங்கி நின்றவை அவை. அண்ணாமலை மாடுகள், வெள்ளை வெளேரென்ற நிறம். நன்கு கொழுத்ததும் தளதளவென்ற மினுமினுப்பும் கொண்டவை. ஈ இருந்தால் வழக்கி விழுந்து விடக்கூடிய வழுவழுப்புள்ள காளைகளின் கொம்புகளோ, நீண்டுயர்ந்து



கூடு போன்றவை..” அந்தக்காலத்தில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாவுக்கு முன்பின்னாக விலை கொடுத்து எனது பாட்டனர் வாங்கிக் கொண்டு வந்தார், இப்படி நீண்டு செல்கின்றது அந்த நினைவுப்பகிர்வு. வரதரின் மலரும் நினைவுகளில் கூட இதையே இப்படிச் சொல்கின்றார்.

அண்ணாமலை மாடுகள் தென்னிந்தியாவிலுள்ள “திருவண்ணாமலை” என்ற இடத்திலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு இறக்குமதி செய்யப்படும். “உரு” என்று சொல்லப்படும் பெரிய வள்ளங்களில் அந்த மாடுகள் இந்தியாவில் ஏற்றப்பட்டு இங்கே ஊர்காவந்துறையில் இறக்கப்படும். இப்படி மாடு வரும், காலத்தில், அவற்றை வாங்குவோரும், தரகர்களும், சுமமா விடுப்புப்பார்க்க வருபவர்களுமாக ஊர்காவந்துறை திருவிழாக்காலம் போலக்களை கட்டிவிடும்”

வண்டி சவாரி திட்டமிட்டுப் போட்டியாக ஒரு இடத்தில் நாள்

குறித்து நடைபெறுவது வழக்கம் ஆனால் திட்டமிடாமல் நடக்கும் வண்டிச் சவாரிகளும் நம் ஈழ மண்ணில் ஆங்காங்கே நடை பெறும் நீண்ட தூரம் திருவிழாவுக்கு போகும் போது சில வெளிகளைக் கடந்து செல்லவேண்டி இருக்கும் அப்படியான அனுபவம் எனக்குண்டு வெருகல் திருவிழாவுக்கு வண்டில் கட்டிப் போகும் போது பல கரைச்சை வெளிகளை கடந்து போக வேண்டும் அந்த இடங்களில் எல்லாம் பொறி பறக்க வண்டில் சவாரி நடை பெறும் .

வண்டிச் சவாரி பற்றி இலங்கையின் மூத்த சிறுகதை எழுத்தாளர் அ.ச. முருகானந்தம் “வண்டிச் சவாரி” எனும் சிறுகதை ஒன்றை எழுதியுள்ளார் அது அவரது சிறந்த கதைகளில் ஒன்றாய் விமர்சனப் பார்வை கொண்டது. அந்த சிறுகதையிலிருந்து சில பகுதிகள்,

அது கிடக்கட்டும் அண்ணே! வல்லிபுரக் கோயிலுக்கு எப்போ வண்டில் பூட்டியறியள்? அல்லது இம்முறை பூட்டாமலே விடுகிற யோசனையே....?’

‘நல்லாயிருக்கு! வரிசத்திலே ஒருக்கா வருகிற இதைக்கூட விட முடியுமோ? அதுவும் போக....’

‘ஓ! சொன்னாப்போல் இந்தமுறை சவாரிச் சங்கதி ஒண்டும் இருக்குதல்லோ...?’

‘வேறென்ன? என்னவோ குருட்டுவாக்கிலே அன்றைக்குத் தச்சன் காட்டில் காரியம் பார்த்து விட்டான்கள். வாற சனிக்கிழமை அந்தக் கெட்டித்தனத்தைக் காட்டட்டும் பார்ப்போம். சனிக்கிழமை பூச்சியன்கள் கழுகன் சோடிகளை இறக்கி எடுக்காவிட்டால் நான் இந்தச் சவாரி வியாபாரத்தையே அன்றோடு கைகழுவி விடுகிறேன்....’

‘சரி சரி, எல்லாம் நடக்கட்டும். ஆனால் சண்டை கலாதி ஒண்டும் இல்லாமல் நடந்து முடியட்டும்..

“சரி, இரண்டு வண்டிகள் முன்னே வந்து விட்டன. மாடுகள் பூட்டியாய் விட்டன. குத்தாசி, சவுக்கு, துவரங்கம்பு எல்லாம் அவரவர் கைக்கு வந்துவிட்டன. வண்டி ஓட்டுகிறவர்கள் ஆசனங்களில் ஏறிவிட்டார்கள்.

‘சின்னத்தம்பி!’ என்கிறான் முன் வண்டிக்காரர் சாரதி.

‘சரி, சரி எல்லாம் தெரியும்’ என்றான் வண்டியில் சவுக்கும் கையுமாக நின்ற ஒருத்தன்.

வண்டிகள் கிளம்பிவிட்டன. ‘கடகட’ வென்ற முழக்கத்தோடு ஒன்றையொன்று உராய்ந்துகொண்டு அந்தரநிலையில் பறக்கின்றன. இதோ அதோ? சவுக்குகள் ‘நொய் நொய்’ என்று கீச்சிடுகின்றன. குத்து சிக்காரன் வண்டியில் படுத்துக்கொண்டு சாவகாசமாக மாடுகளுக்கு ஊசி ஏற்றினான். துவரங் கம்புகள் ‘சடார்’ ‘சடார்’ என்று விழுந்தன.

கழுத்தில் வெள்ளைப் புள்ளிகள் விழுந்த வண்டி மாடுகள். இவைதான் பூச்சியன்களோ? முன் வண்டியைத் தாண்டிவிடுகிற சமயம் - இதோ தாண்டிவிட்டன. ஒரு நொடிக்குள்.... இதோ....

‘ஐயோ! அம்மா!’

‘பூச்சியன் வண்டியிலிருந்து ஒருத்தன் சுருண்டு கீழே விழுந்தான்’

ஈழத்து தமிழ் மரபில் மாட்டு வண்டிச் சவாரி எனும்போது திருத.சண்முகசந்தரம் எழுதிய யாழ்ப்பாணத்து மாட்டு வண்டிச் சவாரி எனும் நூல் முக்கிய கவனம் பெறுகிறது. அவர் அந்த நூலில் இந்த மரபு பற்றியும் அதன் முக்கியத்துவம் நுணுக்கங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்.. என்னுடைய தகப்பனார் பெரிய மாட்டுப் பட்டி வைத்திருந்தவர். எந்தெந்த மாடு வண்டிலுக்கு ஏற்றது என முதுகுச் சுழியை வைத்து கண்டு பிடிக்கும் வல்லமை பெற்றவர்..



மாட்டு வண்டிச் சவாரியில் அதற்கு ஏற்ப மாட்டைப் பழக்கியெடுத்தல் ஒரு படிமுறை சார்ந்த ஒன்றாய் உள்ளது.

1. கன்றைத் தெரிவு செய்தல்
2. கன்றை கொழு கொழு என வளர்த்தல்
3. மூக்கணாம் கயிறு குத்துதல்
4. நாம்பன் கன்றுக்கு ஏர் வைத்தல்
5. நலமடித்தல் ஆண்மை நீக்கம்
6. ஐக் கயற்றில் நடை பழக்குதல்
7. நுகத் தடியில் மட்டும் மாட்டைப் பூட்டி பழக்குதல்
8. வண்டிலில் பூட்டி நாணயக் கயிறு மூலம் கட்டுப்படுத்தி பழக்குதல்
9. மாடுகள் சவாரிக்கு தயாராதல்

இது ஒரு நீண்ட ஒரு பயணம் என்றே சொல்ல வேண்டும் பொறுமையுடன் கையாள வேண்டிய விடயங்கள் இவை..இந்த ஒன்பது கட்டங்களும் ஒரு பிள்ளையை வளர்த்தெடுத்தல் முறமையிலான பண்புகள் கொண்டது இது ஒரு கலாசாரம்.



யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த வண்டிச்சவாரி மக்கள் வாழ்வோடு ஒன்றிய ஒன்று இந்த வண்டிச் சவாரியை தொழிலாகக் கொண்ட பலர் பற்றி அறிய முடிகிறது. சவாரித் தம்பர், சவாரி சுப்பர், சவாரி கந்தர், சவாரி இலகர் எனப் பலர். சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் சவாரித் தம்பர் கதாபாத்திரம் புகழ் பெற்ற ஒன்று.

வண்டிச் சவாரிக்கு மாடுகளைப் பழக்குதல் பற்றி திரு. த. சண்முகசுந்தரம் இப்படிக் குறிப்பிடுவார்.

“சவாரி மாட்டைப் பராமரித்தல் ஒரு தனிக் கலை அதற்கு உணவூட்டுதல், தட்டிக் கொடுத்தல், கால் பிடித்தல் எல்லாம் தனிக் கலை மாட்டின் வெற்றி அதன் உணவில் என்பர், அரிசி கடலை, கொம்புப் பயறு, உழுந்து, சிவப்புத் தவிடு, எள்ளுப் பிண்ணாக்கு, எனபன முக்கிய உணவு.”

யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமான சவாரித் திடல்களாக அறியப் பட்டவைகீரிமலை வீதி இறக்கம், அளவெட்டி வீதி, ஈவினை வெளி, கூத்தியாவத்தை வெளி என்பனவற்றோடு அந்தந்த ஊர்களில் சவாரித் திடல்கள் அமைந்தமையை செவி வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

ஈழத்தின் பிரபலமான பலர் மாட்டு வண்டிச் சவாரியில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதையும் நாம் அறியலாம் தமிழரசுத் தந்தை செல்வநாயகம், எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோன், சட்டத்தரணி ஐயகோன் செல்லத்துரை ஆகியோர் பற்றி சண்முகசுந்தரம் தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்றைக்கு இந்த சிறு நூல் “ஈழத்து தமிழர் மரபில் வண்டிச் சவாரி” எனும் பெயரில் வெளிவருவதற்கு காரணம் உயர்திரு. வைத்தியர் விக்கினேஸ்வரா அவர்கள்தான் அன்னார் வண்டிச் சவாரி மரபில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார் என்பதை அவர் மகன் ஐங்கரன் அவர்கள் தந்த தகவல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

நான் இந்த நூலை எழுத துவங்கியபோது அல்லது தொகுக்க முனைந்த போது ஒரு முழுமையான நூலை ஆக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டுள்ள அதேவேளை ஒரு நல்ல நாவல் எழுதுவதற்கான தகவல்களும் உள்ளமையை காண முடிகிறது காலம் கைகூடினால் சாத்தியப்படும்.





பன்முக ஆளுமை மிகுந்த டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா அவர்களை நான் ஐந்து ஆறு தசாப்தங்களாக அறிவேன். சுன்னாகத்தில் இருந்த அவரது மருத்துவ மனை மக்கள் நிறைந்த கூட்டமாக எப்போதும் இருக்கும், மக்கள் மத்தியில் தன் சேவையால் தனியிடம் பெயர் பெற்ற மருத்துவர்.

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா மக்கள் மருத்துவராக மட்டுமின்றி, மக்களின் பிணக்குகளை தீர்க்கும் நடுவராகவும், ஏழை மக்களுக்கு உதவி ஊக்குவிற்பராகவும், இளையோருக்கு அறிவுரை வழங்குபவராகவும், அவரை பன்முக ஆளுமை மிக்கவராகவும் அறிவேன்.

தமிழர் தாயகம் அல்லப்பட்ட போர்க்காலங்களில் டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா மனிதாபிமானம் மிக்க மருத்துவராக அவர் செயல்பாடு இருந்தது.

ஈழத்தில் யுத்த காலத்தில் மக்களுக்கு சேவையாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அவரது சமூகப் பணி இருந்தது.

தமிழர் தாயகத்தில் போர் அதி உச்சம் பெற்ற காலகட்டத்தில் பல மருத்துவர்களும் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய போதிலும், டாக்டர்

விக்கினேஸ்வரா தாயகத்தை விட்டகலாது மக்களுக்காய் சேவையாற்றினார், சுன்னாகத்தில் கைராசி மிக்க டாக்டர் என்ற பெயர் அவருக்கு இருந்தது.

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா அவர்களின் தாய் மாமானார்களான Dr S.A வெற்றிவேலு , Dr S.A தர்மலிங்கம் பரம்பரை பரம்பரையாக மக்களுக்காய் மருத்துவ பணியாற்றியவர்கள் .

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரித்து, குரல்கொடுத்தமையால், ஸ்ரீ லங்காபடைகளாலும், இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு காலகட்டத்திலும் பல தடவைகள் உயிர்அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியிருந்தார்,

அத்துடன் டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா, முன்னாள் யாழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு.வே.யோகேஸ்வரன் அவர்களது ஒன்று விட்ட சகோதரரும் ஆவார். டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா பல தடவைகள் மயிரிழையில் உயிர்தப்பி நம் ஈழத் தமிழ் சமூகத்தின் வரலாற்றில் மறக்கப்பட முடியாதவர்.

ஸ்ரீலங்கா வான்ப்படையின் குண்டு வீச்சினால் 1992 மே 30 இல் சுன்னாகம் Dr விக்கினேஸ்வரா வைத்தியசாலை முற்றாக அழிக்கப்பட்ட துயர நாளாகும். வான்ப்படையின் குண்டு வீச்சிலிருந்து மயிரிழையில் உயிர்தப்பினார்.

1960களின் பிற்பகுதியிலிருந்து போர் மௌனிக்கப்பட்ட 2009 காலகட்டம் வரை தாயகத்தை விட்டகலாது சுன்னாகம் பிரதேசத்தில் Dr. விக்கினேஸ்வரா மருத்துவராகபணியாற்றினார் என்பதும் குறிப்படத்தக்கது!

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா என்றும் புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் மக்களுக்கு ஆற்றிய சேவையை என்றும் நினைவு கூர்கின்றேன்.

- Dr. மனோமோகன்

இருதய மருத்துவ நிபுணர்,

சிட்னி, அவுஸ்ரேலியா.

(27/2/2022 சிட்னியில் டாக்டர் விக்கினேஸ்வராவின் இறுதி வணக்க நிகழ்வில் ஆற்றிய உரை)



மக்கள் மனங்களை கவர்ந்த மருத்துவர் விக்கினேஸ்வரா!

அழகானவர்....

அன்பானவர் ...

அறிவானவர்...,

பண்பானவர்....

எல்லாவற்றைக்கும் மேலாக நேர்மையானவர் .. எங்கள் டாக்டர்
விக்கினேஸ்வரா!

ஆறாத்துயரில் இருக்கும் டாக்டர் விக்கினேஸ் வராவின்
குடும்பத்தினருக்கு என் துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அவர் விட்டுச் சென்ற நினைவுகள் என்றும் நம்மோடு இருக்கின்றன.

நல்லூர் திருவிழா என்றால் அவர் நினைவு வந்து போகும்.
காங்கேசன்துறையிலிருந்து நாம் யாழ் நீராவிடியில் அவரின்
குடும்பத்தினருடன் தங்கியிருந்து நல்லூர் திருவிழாவில் கலந்து கொண்ட
ஞாபகங்கள் என்றும் இனிமையானவை.

எல்லோரையும் ஊக்குவிப்பதிலும் , மற்றோர்க்கு உதவுவதிலும்
என்றும் முன்னிற்பவர். என் படிப்பில் அக்கறை கொண்டவர் கட்டிப்பிடித்து

பாராட்டும் குணம் கொண்டவர் அவர்.

டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா அவருடைய சிரிப்பு ஒரு பேச்சைப் போன்றது. மிக்க எடுப்பான சிரிப்பாக இருக்கும்.

அவர் ஓர் அழகான நடிகரைப் போன்றவர். ஆனாலும் கடமை கட்டுப்பாடு மிக்கவர். அழகிய மனமுடன், நகைச்சுவை ததும்ப பேசும் வல்லமை கொண்டவர்! நோயாளர்களுக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது நகைச்சுவையாக பேசி நோயாளிகள் மனங்களை கவரும் திறன் மிக்கவர். அவரது மிகப் பெரிய குணம் அதுதான். ஆகையினால் தான் அவர் கைராசி மிகுந்த மருத்துவர் மட்டுமின்றி வாய்ராசி மிகுந்தவரும் கூடவே!

நோயாளர்களின் நோய் தீர்ப்பது மட்டுமின்றி அவர்களின் மனவருத்தம், உளவருத்தம் தீர்க்கும் வல்லமை கொண்டவர் டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா!

தமிழ் மக்கள் தாயக மண்ணில் சுதந்திரமாகவும், சுபீட்சமாகவும் வாழ வேண்டுமென்பதில் டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா ஆதர்சனமாக இருந்தவர்.

- Dr. சண்முகனாந்த குமார்.

பொறியியல் நிபுணர்,
மெல்பேர்ண், அவுஸ்திரேலியா.

(27/2/2022 சிட்னியில் டாக்டர் விக்கினேஸ்வராவின் இறுதி வணக்க நிகழ்வில் ஆற்றிய உரை)





மண்பயனுறச் சேவை நல்கிய மக்கள் மருத்துவர்

எனது தாயாருடைய ஊர் நீர்வேலி. மறைந்த மருத்துவர் டாக்டர் ப. விக்கினேஸ்வரா எங்கள் குடும்ப மருத்துவர். அவரது கைராசியின் மகத்துவத்தை உணர்ந்து சுன்னாகத்தில் உள்ள அவரது மருத்துவமனை நோக்கி நீர்வேலி மக்களும் படையெடுப்பர். அவரிடம் சென்று கதைத்தவுடனேயே பாதி வருத்தம் மாறிவிடும் என்ற நம்பிக்கை பலரிடமும் இருந்தது. இது அவரது வாய்ராசி என்றுதான் நினைக்கிறேன். எனது தந்தையின் ஊராகிய தென்மராட்சி சரசாலையில் நான் வசித்தபோதிலும் சிறுவயதில் ஏற்படும் நோய்களுக்கு சுன்னாகத்தில் உள்ள டாக்டர் விக்கினேஸ்வராவின் மருத்துவமனைக்கே எனது தாயார் என்னை அழைத்துச் செல்வார். அன்றுமுதல் நான் டாக்டரின் பார்வையில் சரசாலைத் தம்பி.

டாக்டரின் புதல்வர் ஐங்கரன் யாழ். பரியோவான் கல்லூரியில் எனது வகுப்புத் தோழர். அந்த உறவு இணைப்பும் சரசாலைத் தம்பி என என்னை வாஞ்சையுடன் டாக்டர் அழைக்கக் காரணமாயிற்று. பாடசாலைக் காலத்தில் ஐங்கரனுக்கு இருந்த தமிழ் வேட்கை என்னை அவருடன் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தது. பாடசாலை மாணவனாக இருந்தபோதே அணையாத அறிவாலயம் என யாழ் நூலக எரிப்புக்கு எதிரான தனது கண்டனக் குரலைக் கவிதையாக ஐங்கரன் என்கிற தோழர் சாள்ஸ் படைத்திருந்தார். டாக்டர் கொண்டிருந்த

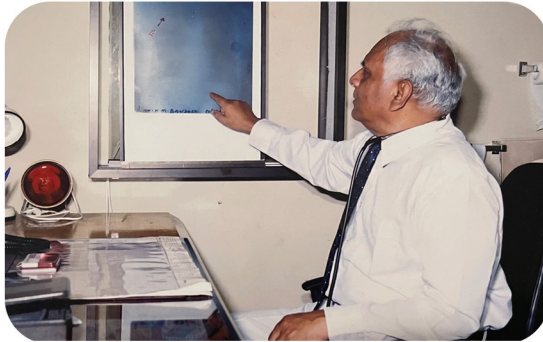
தமிழ்ப்பற்று அவரது பிள்ளைகளிடம் விழுதெறிந்து கிளைபரப்பியமையைப் பலரும் அறிவர். டாக்டரின் பிள்ளைகள் புலம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் டாக்டர் வழியில் தாயகம் மீதான ஈர்ப்புடனேயே இன்றும் வாழ்கின்றனர். அதற்கு அவர்களது பரம்பரைப் பண்பில் உள்ள தாயகம் பற்றிய உணர்வே பிரதான காரணம் என்பேன்.

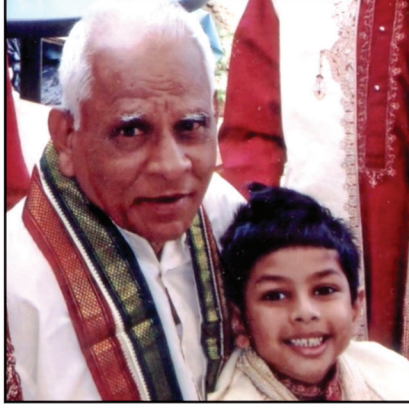
எனது நிகழ்வுகள் ஊடகங்கள் வாயிலாகப் பரவலடையத் தொடங்கியதும் டாக்டரும் எனது இரசிகரானார். சரசாலைத் தம்பி பேசுது... சரசாலைத் தம்பியின் பட்டிமண்டபம் என பலருக்கும் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். ஒரு தந்தையைப்போலத் தயையுடன் என்னை நோக்கினார். நண்பர் ஐங்கரன் ஊடாக எனது ஒவ்வொரு நகர்வுகளையும் நயந்து இரசித்தார்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சுன்னாகத்தில் அவர் நல்கிய மருத்துவச் சேவையால் பயனுற்றோர் பலர் உளர். இடர்காலத்தில் அவர் நல்கிய மருத்துவப் பணிகளை யாழ்ப்பாணம் என்றும் நினைவில் கொள்ளும் என்றே நம்புகிறேன். அவரது பிரிவால் துயருறும் இதயங்களுக்கு எனது ஆறுதலைத் தெரிவிப்பதுடன் - மண்பயனுற சேவை நல்கிய மக்கள் மருத்துவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- செந்தமிழ்ச்சொல்லருவி சந்திரமௌலீசன் லலீசன்

பிரதி முதல்வர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை





MY GRANDPA: A CHARISMATIC AND EXUBERANT MAN!

My appappa, Dr Wigneswara, was a well known and respected doctor, as well as an amazing grandfather. He was dearly loved by all his children, grandchildren, friends and especially by his wife of 63+ years. He was a charismatic and exuberant man, filled with the joy of life until his final moments. He always had a cheerful demeanor whenever we went over to visit him.

The first memories I had of appappa was when I was a small boy, he and appamma were staying with us after they had migrated from Sri Lanka in 2009. We would play with my toy cars, and I recall that he would have a beatific smile illuminating his features, whenever he was in the presence of his grandkids. As I recall back nostalgically, he was always an imposing presence in our lives. He gradually became more frail, however one thing that remained the same was his energetic smile.

Appappa was always encouraging and showed immense support, and never looked in a grumpy mood in our presence. I admired his positive attitude towards everything, he would always remain calm and collected. He loved cricket, and the image of him

watching the test matches as I returned from school, remains etched in my mind.

Appappa was born in Colombbothurai, Jaffna on the 13th November 1930 as the second child in the family of the late Sabaratnam Paramanathan and late Sanmugam Appakuti Thangaratnam. Ever since he was a child he had always been audacious, free-spirited and innovative. He loved climbing trees as well as having a passion for animals. In terms of academics, he loved to learn, and acquired more knowledge by reading books in solitude. He achieved excellent academics in St John's College and graduated as a doctor at Colombo medical college. He got married to Vimaladevi, my appamma, at 28 years of age on march 27 1963. He became the father to 6 kids, Aruna, Kumararajan, Amuthan, Ainkaran, Ahila and Aravinthan.

He worked diligently to maintain his life as a doctor and father, during the day to care for those who sought him at his clinic for help, and toiled at night to support his kids with their studies as well as go out and spend quality time together. Appa told me countless stories of their experiences. They would go hunting for wild boars and travel to various places, enjoying every minute of it. He was very fond of farming and animals, he grew various exotic plants and had a plentiful amount of animals ranging from dogs, chickens, pigs and much more. He loved his family as much as he loved his job and would rarely take a day off unless it was a festival or special occasion.

He was a very active man and could never stand still, he always had to do something productive, if this was working or in the backyard looking after the animals and his plants. Appappa had a very strong sense of discipline and would always do the best he could at whatever he did, such as his job and helping his kids. He worked at his medical clinic from 1967-1992, however in 1992 during the civil war going on in Sri Lanka, his clinic was bombed. He managed to escape unharmed but his clinic was annihilated. Even though his clinic was gone, he loved his job so much that he started a small clinic at the back of his house to help those in need.

He devoted his life to saving others' lives even through hard times, he found a way to keep his passion alive, serving the Jaffna community for 40+years. As the war magnified and his kids had migrated to various parts of the world, Appappa decided to visit Australia in 2002 where a few of his kids were staying. He instantly fell in love with the country and the values in Australia. He then permanently migrated here with appamma in 2009 and lived with us for a few years, until he went to live with Aravinthan chittappa. He has 9 grandkids, and I'm certain that he is proud of what his family has become and is delighted with our accomplishments.

Appappa was one of the most humble and optimistic people I've met. He had such lordable traits such as his positive demeanor, self-motivation, beautiful smile, sense of humour, molding his identity. His intelligence was immeasurable and his humility was what made him special. I still remember the days we would go to the park together as though it was yesterday, he would always find a way to get involved with us and create a more entertaining occasion. The memories we made will be lodged in my heart for an eternity. One of the last and most memorable moments that I most vividly remember is the last time I visited him before he passed away, he smiled at me, with the beaming smile he always had . I will seize and cherish that memory forever aswell as the previous ones we have made. I love you appappa, I will never forget you, and I know that you will always be watching over us with a proud smile, and a bond of affinity you share with your family will continue for an eternity.

I'd like to end my speech with an anonymous short poem that truly sums up my feelings of my grandpa,

Grandpa has ears that truly listen
Arms that always hold
Love that's never ending
And a heart made full of gold.

- *Kaviaaren Kumararajan*
Sydney



APPAPPA: THE PROMINENT ROLE MODEL IN MY LIFE.

My humble acknowledgement to all of you who have come to honour my grandpa Dr Paramanathan wigneswara.

My name is Shalini Kumararajan and I am the 6th grandchild of my grandfather. Ever since I was young, appapa had always been a prominent role model in my life.

It first started when appapa had come to Australia from columbo in 2009. When he had arrived, he first came to live with us, as this is where most of our memories started. I remembered when I was younger how I'd always nagged him to come to the park with me as I knew every time he'd always agree.

I also remember when appa had told me about how appapa would always take appa and his siblings to get ice cream at night, while they would go eat that ice cream at the beach at night as he'd share some stories to his kids.

He used to always tell me so many stories from his childhood like how he was a courageous and curious soul as he didn't mind

taking any risks. Appapa had always been a dedicated man ever since he was young. He was dedicated to his family as he had served his community for a lengthy amount of time.

I always remembered how I used to always visit appappa's house every week or two, as he was always interested to talk about what we did that week. Even if he was tired or drowsy, he would still get up to talk to us because he knew we would tell him what we did anyways.

When appapa was younger he was a very successful and bright student as he went to St,John's college in Jaffna. Other than the fact he was a star student, Appappa had to teach himself as he studied books alone to gain knowledge.

Appapa had always been a forgiving and wise man. He always knew what was best for everyone as he had never held grudges. Appappa was kind and considerate as he would stand up for anyone or what he believed. he was also a confident and playful man as he would always try to brighten the mood and make people around him happy.

If you knew Appappa you would know he was a confident man with a bright smile.He was always so confident in everything he said and did. He also had a bright and memorable smile that would never wear out.

Not only was Appappa a kind man but he was also very proud. He was proud of his family and everything they've achieved. He was proud of everyone. He was proud of his kids, grandkids, relatives and many more. It never mattered to appappa who you were to him as he'd always be proud.

Appappa I will never forget you as I will always miss you.I love you and I hope you rest in great peace.

- Shalini Kumararajan
Sydney.



DR.P. WIGNESWARA : ALWAYS BEEN A ROLE MODEL FOR OUR COMMUNITY!

My name is Yaalini, and I am one of Appappas grandchildren. From a young age to quite recently I've shared so many wonderful memories with appappa that I will always cherish.

Appappa was a kind caring person who cared for all his family. He was a renowned doctor in Sri Lanka and was always generous to others.

My journey with appappa began in late 2009 when appappa migrated to Australia. In 2010 appappa was present for my 1st birthday and I can proudly say that ever since he hasn't missed out on one of my birthdays! On my birthday, I would always look forward to coming to appapas house and celebrating it with him. From tight hugs to cutting the cake it was always the best part of the day.

In 2014 appappa also lived with me and my family. I remember eagerly coming back home from kindergarten and running into my appappas arms and giving him a great big hug. I would sit with appappa and we would eat lunch together while he shared

his memories. I vividly remember him coming to my house every Wednesday for a barbecue, when he lived in Girraween.

After appappa moved out from our house we would still regularly visit him.

Alongside this, on new year we would sometimes take him to Muragan temple and I would make sure to receive his blessings for the year. In earlier years he would come to my house and we would spend Thai pongal together. These memories are so valuable to me.

More recently I remember visiting appappa and holding his hand while sitting next to his bed. These last moments I spent with him are precious moments.

Appappa has always been a role model for me and the rest of my family. Being a great father to his children and raising them well to being a loving grandfather to his many grandchildren. He would consistently check up on me and my cousins to make sure we were all doing well.

Appappa has always been an important person in my life. The memories that I shared with appappa are ones that I will cherish for the rest of my life. I'm forever fortunate for all the time I've spent with him and everything he's taught me. I love you appappa and I will miss you..

- Yaalini Ainkaran
Sydney.





A KIND HEARTED AND CARING PERSON - MY APPAPPA !

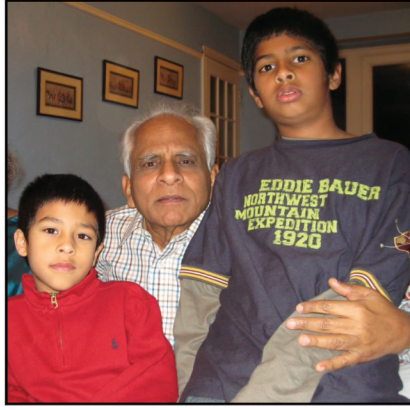
My name is Yatushan and I am Appappa's youngest grandchild. Since I was born, Appappa has always been there for me. He was there at the hospital when I was born and always being there for my birthdays. Appappa and I have had a great time together.

Every week, I made sure to visit him. I took appam and other favourite food to him and had dinner with him.

We went to several places together like the park, temple and I enjoyed being with him. Whenever it's his birthday he let's me to cut his cake and blow out the candles. One memory I will always remember is my first birthday when he came to my house and fed me cake.

Appappa was such a kind-hearted and caring person. My grandpa was a very humble person. He was a great father and an amazing grandpa for all of us. I am so lucky to have such a loving Appappa. I love him with my whole heart and I will miss him forever.

- *Yatushan Ainkaran*
Sydney.



APPAPPA: YOU WILL BE MISSED DEARLY BY US !

Appappa, you will be missed dearly by me. Ever since I first met you as a child I have had many fond memories of you.

One of the first things that I remember about you was how strict you were on your diet to keep a healthy lifestyle and how you also made sure that Appamma was careful with hers too. Sometimes she ate few too many pickles or sweets and you would give her a telling off.

When it came to having dinner with us you shared stories of how food was grown and ate back in your day. You also warned me on things I shouldn't do whilst eating such as mixing meat with yogurt even though I loved having yogurt with everything. You taught me how to properly eat crab.

Other memories that come to mind would be your constant hourly nagging for the Tamil news channel, even if that meant we would need to switch away from the drama series that Appamma was watching. She was not happy whenever you made me switch channels. Whilst at our home you always wanted to watch me

practice playing the violin and made sure to fix my posture whilst practicing.

You have given me so many advice throughout my life. One key advice you gave me was to focus on my studies through college and university. You and Appamma helped me through every step of the way. I was proud to wear the suit, you bought me for my convocation to celebrate my graduation.

When I met you Australia you shared many stories of your past which would cheer me up. From how you met Appamma to what mischievous things my Appa would get up to as a kid. Many of those stories you shared then I still think of today.

You meant so much to me. I know you had a very strong relationship with Appa which in turn made me have a very close relationship with you. Whenever we talked on the phone you made sure I was doing the right thing.

With that being either continuing with my studies, eating healthy or simply if I was happy. You will always be missed and never forgotten. I love you Appappa.



*- Anjan & Abishek Amuthan
London.*



HIS SUNSHINE LIVES IN HIS COMMUNITY !

Even though we all are suffering a great loss, it brings me peace thinking about all of the joy grandpa created during his 92 years.

He always had a mischievous smile, and that was contagious. Each of his six children, and all of their children, have moments where grandpa made them feel special and loved.

Grandpa always had more joy to spread and love to share. Even though we will miss him dearly, his sunshine lives in all of those in his community he helped, the patients who he cared for, and the people he raised.



- Tulasi Gopalan
(Grand Daughter from USA)



PINK CARS DO EXIST;

No matter how times
they fight it
Everyone must meet it
Someday
And was he a warrior
From run-ins with bombs
To overcoming cancer
He has seen it with his own eyes
Time and time again
But everyone must meet it
Someday
And so here he lays
At peace
Going how he wanted to go
A father, grandfather hero
But most of all a friend
A role model through and through
The only granddad I ever knew

- *Archana & Vishvan Vathanan*
London.



LATE DR. P. WIGNESWARA: HONEST AND DEDICATED MEDICAL PRACTITIONER !

Born in a very good family in the North, After finishing his Medical career to reach out to the community at large he took up to private practice and had his clinic at Chunnakam, a Village famous for Agriculture .He built up his practice slowly and steadily and in few years time, he established himself as a Private Medical practitioner of repute. All this was possible he had the common touch and stressed mostly on the care and well being of the patient more than the financial aspect of it.

He was exemplary in his personal attitude. He was honest and dedicated to his work and also very concerned and kind towards his patients and goes out of the way to help them, even if his patients have no money to pay him he attends to them and send them happy, which enriched him as a Medical Practitioner of repute. People from all walks of life visit him for treatment. He treat them all alike, whether rich or poor. His only care is the patients well being. He was very straight forward and was never abusive ,humiliating and sarcastic. He overflowed with fun and humour and was indeed more than a friend to all not only by word but by deed as well.

*- VT Sivalingam
Judge, Jaffna magistrate Court*



MY UNCLE: DR. WIGNESWARA - KIND, WARM, GENTLE AND ALWAYS WITHOUT BIAS

I wish to give a brief Eulogy re my uncle Dr Wigneswara, who was popularly known as Vicci. For me he is my beloved Vicci mama. Actually, he is not my mama. My father's mother and his mother are sisters. He is my father's first cousin. Hence, he is my chithappa, but me and my siblings and all our cousins of my generation affectionately called him as Vicci mama. He is my father's favourite cousin and he adored him.

Vicci mama was kind, warm, gentle and always without bias. He loved his children and wanted the best for them. He was easy going in his expectations and proud of their achievements.

He loved his grandchildren wholeheartedly, and took absolute pleasure in watching them grow, always reminding them to have fun and enjoy life to the fullest. He adored them beyond measure. It is a tragedy they will grow up without his presence. But it is a blessing that he shared with all of them. Now to say something about Vicci mama. He is an ardent Yoga Swami devotee. He lived about 2 or 3 houses away from Yoga Swami's Ashram in Columbuthurai, Jaffna, along Swamiar Road, Jaffna.

He had his entire education at St John's College Jaffna, which

was only one mile away from his house, and he walked to school. He use to tell me that my mother use to teach him Arithmetic and English during his school days, when we were living in Columbuthurai, and he is very grateful to my mother.

He was a very bright student at St John's and entered Colombo University to do medicine. I became very close to him as he stayed in our house for nearly five years in Wellawatte, Colombo to attend Medical College. I will never forget the time we all had dinner with him almost every day. There was a round table where my father, my twin brother, sister and vicci mama would sit and have dinner together, my mother serving to us.

Not only he was very bright in studies, he is also a good handy man. Believe me, he built his own study table in our house. He bought some planks and with the help of my father, built a nice study table, with a book shelf and four drawers. He used that table until he passed out of University and left our house. Any electrical problems any shortcomings in the house, he will fix it in no time.

He had a Vespa Scooter to travel to University. If anything goes wrong with the scooter, he will fix it without taking it to a mechanic. He is so good at everything.

After passing out, he worked at Batticaloa govt hospital for nearly two years. Then he suddenly decided to go on his own. He quit the govt job, and went to Jaffna and took over his uncle

Dr Tharmalingam's practice at Chunnakam in 1960 . He instantly became a very successful doctor. His private practice thrived to such an extent he became a very popular doctor in Chunnakam.

Patients went to seek his services, not only in Chunnakam area, but also from the surrounding villages. He followed in the foot-steps of his famous maternal uncles Dr Vettivelu and Dr Tharmalingam. All of you may have heard of Dr Vettivelu, who was one of the first doctor in Jaffna and also a very famous and very popular doctor during his days. Likewise, Dr Tharmalingam also had a very successful practice in Jaffna

town. He is also the first cousin of Dr Shanmuganathan, who was also a very famous doctor.

Vicci mama always dresses very well and looked very smart and he was a very handsome young man during his days. We were so close and he once told me that two girls were after him whilst in the University, one of them a Sinhalese girl. But he was not interested in any of them. He loved his parents and his family so much and he settled down with his parent's wish to marry Vimala mamy. He had a very successful marriage with Vimala mamy and have six loving children who are all well settled in life. His eldest daughter Aruna is domiciled in United States. His third son Amuthan and last daughter Ahila are settled in UK. His eldest son Rajan, Aingaran and last son Aravindan are settled in Australia.

In May 1992, his Clinic was bombed by govt security forces, when he very narrowly escaped death. Thereafter he moved his practice to his house at Brown Road, Jaffna. In the year 2001, he decided to move to Colombo, having retired. He finally migrated to Australia in 2009. Here in Australia, he was very well looked after by his sons Rajan, Aingaran and finally by his youngest son Aravindan, who looked after until his last breath. His loving wife Vimala mamy was always there wherever he went till the end. She looked after him very well.

All of us should sincerely thank Aravindan for looking after his father so well for many years. Actually, he should have been in a Nursing Home a few years ago. But Vimala mamy and Aravindan refused to admit him to a nursing home and looked after him so well and there was no necessity in admitting him in a nursing home.

Last Sunday, I visited him and when I asked him whether he knows me, just smiled and told he does not know me. On Tuesday morning when I came to know that he passed away, I spoke to his son Aingaran and he was crying and he told me that his father has gone to be with Yoga Swami. May his great Soul Rest In Peace.

- *Krishnadasan Kumarasamy*
Sydney.



அப்பாவிற்கான இறுதிப்பா ! அப்பா!... எந்தன் அப்பா!...

ஆயிரம் பாக்களை தமிழுக்காய்
எழுதிய என் கரங்கள்...
இன்றோ...
உங்களுக்காய் இறுதிப்பாவினை
வரைகின்றது அப்பா...

வார்த்தைகளுக்குள் வர்ணிக்க முடியாத
துயரங்களுடன்
அப்பா...
எமை உயிராக்கி...
எமை மொழியாக்கி...
எமக்கு மூச்சாய்...
எல்லாமுமாகிய அப்பா...

வாழ்வின் உச்சந் தொட்ட
எங்கள் அப்பா...
வல்லமையான எங்கள் அப்பா...
இன்னல் பல தீர்த்த

விக் கினந் தீர்ப்பவனே..
மக்களின் வைத்திய நாதரே
எங்கள் அப்பா...

கொழும்புதுறை சுவாமியார் வீதியினிலே
அவதரித்தவரே...
சுண்ணாகம் மண்ணிலே
சுடரொளியாய் மிளிர்ந்தவரே...
மண்ணின் விடுதலைக்காய்
மாண்புடன் குரல் கொடுத்தவரே...
எங்கள் அப்பா....

எத்தனை துயர் வந்திடினும்
இன்முகம் மாறா
இன்னல் தீர்த்த
புன்முறுவல் செம்மலே
எந்தன் அப்பா

காலந் தவறா
கடமை தவறா
கண்ணியந் தவறா
மக்களுக்காய் சேவை புரிந்தவரே
நேற்றுவரை - எம்முன்
செழித்தவரே
இன்றோ - எம் நெஞ்சங்களில்
நிலையாய் நிலைத்தவரே

போய் வருக எங்கள் முதுசமே
போய் வருக எங்கள் பொக்கிசமே
போய் வருக எங்கள் வித்தகனே.

- அப்பாவிற்காய் இறுதிப்பா வரையும்.

ஐங்கரன் விக்கினேஸ்வரா



சுன்னாகம் மக்கள் ஒன்றியம்

ASSOCIATION OF CHUNNAKAM PEOPLE

United Kingdom

Patrons:

Dr M Shellappa
Dr A Mahesan
Mrs P Gengatharan
Mr P Rajanayagam
Mr T Yoganathan

President

Mr S Thamboo

Vice President

Mr S Aravinthan

Secretary

Mr K Sivachelvan

Assistant Secretary

Mr V Gnanasothy

Treasurer

Mr C Anandth

Assistant Treasurer

Mr S Nithianandan

Committee members

Mr M Gowrikan
Mr M Sutharsanan
Mr R Sriskandarajah
Mr I Murugathas
Mr K Sritharan
Mr S Thayaparan
Mr S Sarathchandran
Mr B Gowrisangar
Mrs S Vevakanathrajah

Honorary auditor

Mr S Kumarapalan

25/02/2022

சுன்னாகம் மக்களின் நல் வாழ்வுக்காக பலகாலம் உழைத்த அமரர் மருத்துவர் திரு. விக்கினேஸ்வரா அவர்களின் மறைவு குறித்து ஆழ்ந்த துயர் அடைகிறோம். அன்னாரின் இழப்பு எமது மக்களுக்கு ஒரு பேரிழப்பு ஆகும்.

கடந்த ஐந்து தசாப்த காலமாக மருத்துவரை நானும் குடும்பமும் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் குடும்ப மருத்துவராகவும் நன்கறிவேன்.

சுன்னாகத்தில் எமது குடும்ப கட்டிடத்தில் 1968ம் ஆண்டு தொடங்கிய மருத்துவரின் சேவைப் பயணம் 1995 யாழ் இடம்பெயர்வு வரை ஓயாது தொடர்ந்தது.

விமான குண்டு வீச்சில் கட்டிடம் சேதமானபோது மருத்துவர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் ஒரு பகுதியை அமைத்து சுன்னாக மக்களை அழைத்து சேவை செய்துவந்தார்.

மருத்துவரின் பாணி சற்று வித்தியாசம். நாங்கள் போனவுடன் ஊர் புதினம் வீட்டு புதினம் என சில நிமிடம் கதைத்தபின் நோய் பற்றி கேட்பார். கதைக்கும் போதே பாதி நோய் போய்விடும். வெள்ளை உடையுடன் கம்பீர் தோற்றம் இன்னும் எம் கண் முன்னே தெரிகிறது.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திப்பதுடன் அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்கும் சுன்னாகம் ஒன்றியத்தின் சார்பில் எனது ஆறுதலை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சிவதம்ப

கௌரவ தலைவர்

21 High Street , The Green , Orpinton
01689857639 / 07861393295

Dr. பரமநாதன் விக்கினேஸ்வரா நினைவாக...

43



நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர் : ஸ்ரீலலுநீ சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

குருமஹா சந்நிதானம் சூதிமுதல்வர்

சூதன முதல்வர்: ஸ்ரீலலுநீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்



நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,

தொலைபேசி: 021 222 2870

இலங்கை.

நல்லதோர் சேவையாளர்

சுன்னாகம் பிரதேசத்தில் சிறந்த முறையில் வைத்தியப் பணியாற்றிய டாக்டர் ப. விககினேஸ்வரா தனது பூலோக வாழ்வை நிறைவுசெய்திருக்கிறார். மருத்துவர்களை மக்கள் கடவுளர்களாகவே கருதுவர். அதற்கேற்றாற்போல் அவர்களும் மக்கள் மீது கருணை கொண்டு தமது சேவைகளை நல்குவர். டாக்டர் விககினேஸ்வராவும் தனது பணியை அவ்வாறே மேற்கொண்டிருந்தார். அவரது மருத்துவப் பணி சுன்னாகம் பிரதேச மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே அமைந்திருந்தது.

சைவசமயத்தின் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட டாக்டர் அவர்கள் புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவிற்குச் சென்று வாழ்ந்த காலத்திலும் தனது தாய்மண் பற்றிய நினைவுடனும் இங்குள்ள ஆலயங்கள் மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் பற்றிய நினைவுகளுடனும் வாழ்ந்தார். அவரது வழியில் அவரது பிள்ளைகள் தொடர்ந்து சமூகப் பணிகளை முன்னெடுப்பர் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

டாக்டர் ப. விககினேஸ்வராவின் பிரிவால் துயருறும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் அபிமானிகளுக்கும் எனது ஆறுதலைத் தெரிவிப்பதுடன் அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

‘என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு’

- ஸ்ரீலலுநீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், யாழ்ப்பாணம்

சுன்னாகம்: போர் சுமந்த மண்ணின் அழிவுகளும் நினைவுகளும்!

பூரிவங்கா வான்படையின் குண்டு வீச்சினால் 1992 மே 30 இல் சுன்னாகம் Dr விக்னேஸ்வராவின் மருத்துவமனை முற்றாக அழிக்கப்பட்டது யர நாள்!

1960களின் பிற்பகுதியிலிருந்து போர் மெளளிக்கப்பட்ட 2009 காலகட்டம் வரை தாயகத்தை விட்டகலாது சுன்னாகம் பிரதேசத்தில் டாக்டர் விக்கினேஸ்வரா நீண்ட காலமாக மக்கள் மருத்துவராக பணியாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது!



- நன்றி ஈழநாதம்

முரசொலி

சுதந்திரப் பத்திரிகை விலை ரூபாய் 5-00
 1992 மே 30 இல் வெளியான 11 (31, 1102) இதழ்



1992 மே 30 இல் சுன்னாகம் DR விக்னேஸ்வரா தனியார் மருத்துவ நிலையத்தின் மீது சிறிலங்கா வான்ப்படையின் குண்டு வீச்சினால் முற்றாக தரைமட்டமாகியது.

சுன்னாகத்தில் குண்டு வீச்சு வீடுகள், உடைமைகள் சேதம்

கன்னாத்திம் தேற்றக் களம் இரண்டு பெயர்ச்சி நாள் குண்டுவெய் சிறிப நாள் செரிவீசெப்படுவது இதனால் தனித்திரைத் தர்ப்பாக்கித் தடையாதி

தீய பெண் ஒருவர் தங்குள்ளாளா? கன்னாக்கம் பெரிய மதகயினை அகலாமையின் உடன் பன வீடுகளும் இரண்டு தே மடைத்தன, காட்டுச்செறி தள்ளை

தூக்கா ஆலய பகுதியில் ஷெல்கள் வீழ்ந்து வெடித்தன

தேற்ற தெருவிட்ப்பழை தரிக்கையம்மன் ஆலயப் பகுதி வேலும் பனவி இராணுவத் திய பெண் ஒருவர் தங்குள்ளாளா? கன்னாக்கம் பெரிய மதகயினை அகலாமையின் உடன் பன வீடுகளும் இரண்டு தே மடைத்தன, காட்டுச்செறி தள்ளை

பழைய பெயரின் நிலையத்திலும் கிணைகரன் மருத்து சாலை மூட்பாக உடன் வீட்டிலும் குண்டுகள் வீசிப்பட்ட நாசத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. (47, 07, 15)

- நன்றி முரசொலி

தனியார் சிகிச்சை நிலையம் மீது சுன்னாகத்தில் பொம்மர் தாக்கு!

மாணிக்கம், மே 31 தேற்றக்களம் கன்னாக்கம் பகுதி வீதும், தனியார் நிலச்சை நிலையம் உட்பட பொதுமக்களின் வீடுகளை மீறும் வர்த்தக நிலையங்கள்

மாடகல் சுழிபுரம் பகுதியில் கடலிலிருந்து பிரங்கித் தாக்கு

சுழிபுரம், மே 31 மாடகல் உட்பட தரைமட்டம் இரண்டு சுழிபுரம் திருவடி பகுதி பகுதி கன்னாக்கம் போரகளை நோக்கிப்பிழை மீறும் இனவாசலையின் அண்டிய குடிபிழைப்பு மருத்துவ நிலையம் தெரிவிக்கிறார். பிழைப்பு பிரங்கித் தாக்குகளைத் தடுத்தபின்னர் பெரும்பகுதிக்கு குண்டு

ஆகியன ஸ்ரீலங்கா விமானப் படையினர் குண்டு வீச்சுக்கு இடையாளம். கரையில் 7 மணிவீழ்ந்த கன்னாக்கத்தை அண்டிய பகுதி எவ்வளவு தெரிவிக்காமல் கன்னாக்கம் இரண்டு குண்டுகள் உட்கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது குண்டு கன்னாக்கம் தெரிநாள் நிலையத்துக்கு வீச்சாக உடன் வெறும் வண்டி வீழ்ந்து வெடித்தது. இரண்டாவது குண்டு மே 30, எரி வீழ்ந்துள்ள தனியார் கிணை நிலையம் குண்டு வீழ்ந்து வெடித்தது. அதனால் அங்கு வேலை செய்து வந்திருந்த செமி கனாக்கம் கன்னாக்கம் மருத்துவ நிலையம் மருத்துவமனை ஒன்றாகச் சேர்த்துள்ளது. (15 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தனியார்... (15 ஆம் பக்கம் தொடர்ச்சி) டாட்டா, ஹெரிசுலா பொய்யான குண்டு வீச்சு பட்டினத்தை விட்டு வெளியே டி.சே.சே. மீட்டரை மீட்டர்வாழ்ந்தார். தப்பினார். மருத்துவ நிலையத்திற்கு குண்டு வீசிய பொய்யான டாட்டா நிழலும் குண்டும் முற்றாகச் சேர்த்துள்ளது. பழைய டாட்டா கிணைகளும் சேர்த்து மட்டினார். குண்டுவாழ்ந்து கன்னாக்கம் பகுதி நிலையம் பகுதிக்கு வீழ்ந்துள்ள உட்பட இனவாசலையின் வீழ்ந்து வெடித்த கன்னாக்கம் குண்டு வீசிய பொய்யான டாட்டா நிழலும் குண்டும் முற்றாகச் சேர்த்துள்ளது. பழைய டாட்டா கிணைகளும் சேர்த்து மட்டினார். குண்டுவாழ்ந்து கன்னாக்கம் பகுதி நிலையம் பகுதிக்கு வீழ்ந்துள்ள உட்பட இனவாசலையின் வீழ்ந்து வெடித்த கன்னாக்கம் குண்டு வீசிய பொய்யான டாட்டா நிழலும் குண்டும் முற்றாகச் சேர்த்துள்ளது. பழைய டாட்டா கிணைகளும் சேர்த்து மட்டினார். (47-07-15)

சிறிலங்கா வான்ப்படையின் குண்டு வீச்சினால் 1992 மே 30 இல் சுன்னாகம் DR விக்னேஸ்வரா தனியார் மருத்துவ நிலையம் முற்றாக தரைமட்டமாகியது.

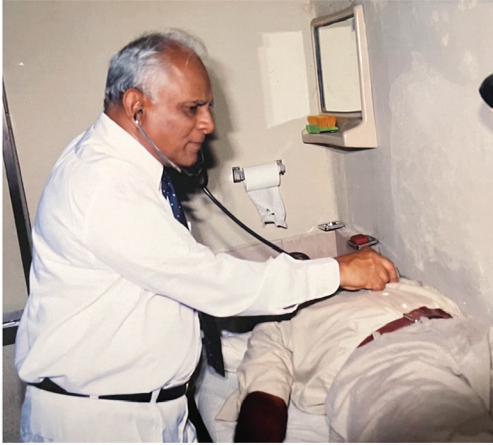
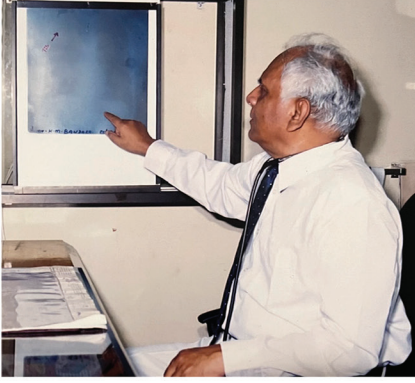
Uthayan
 விலை ரூபாய் 5-00

- நன்றி உதயன்

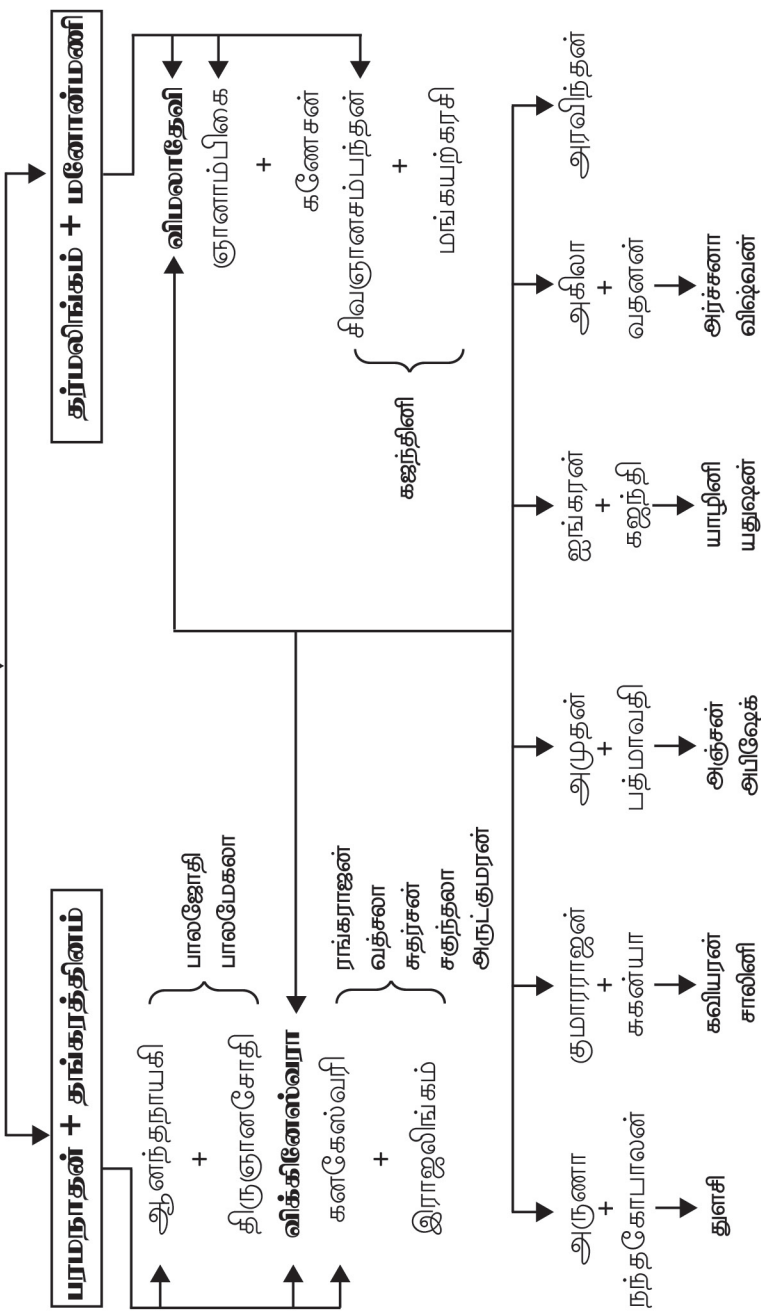
நெஞ்சம் மறவா நினைவுகைகள்



மக்கள் மருத்துவர் விக்கினேஸ்வரா



வேரும் விழுதுகளும்





சுன்னாகம் புகழ்

Dr. பரமநாதன் விக்கினேஸ்வரா

திரைபுகழ்...



அனாமிகா
வெளியீடு